

Uitgifte

Datum van uitspraak 23 september 2021	Uitgereikt aan op € UR:	Uitgereikt aan op € UR:	Uitgereikt aan op € UR:
Rolnummer 21A119			

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Vrederecht van het kanton Zoutleeuw

VONNIS

Aangeboden op
Niet te registreren

De vrederechter spreekt het volgende vonnis uit in de zaak van:

- **NV R.**, Inkasso Kantoor, ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder nummer ..., die haar maatschappelijke zetel heeft te ...
met als advocaat meester Ad1, die kantoor houdt te

eisende partij

- **X1**, met rijksregisternummer ..., en **X2**, met rijksregisternummer ..., die beiden wonen te ...
met als advocaat meester Ad2

verwerende partij

Procedure

De eisende partij, die hierna R. genoemd wordt, heeft deze zaak ingeleid bij dagvaarding van 6 april 2021.

Bij beschikking van 17 juni 2021 werden in toepassing van artikel 747, § 1 van het Gerechtelijk Wetboek conclusietermijnen bepaald en werd de zaak voor pleidooien vastgesteld op de zitting van 16 september 2021.

De beide partijen legden daarna een conclusie neer, maar op de pleitzitting was alleen R. vertegenwoordigd door een advocaat. Voor de heer en mevrouw X1-X2 verscheen niemand.

De advocaat van R. drong aan op behandeling van de zaak, ondanks de afwezigheid van de heer en mevrouw X1-X2 en hun advocaat. Ook wanneer een procespartij afwezig blijft op de pleitzitting van een zaak die vastgesteld is in toepassing van artikel 747, § 1 van het Gerechtelijk Wetboek wordt het vonnis dat de andere partij vraagt alleszins op tegenspraak uitgesproken (artikel 747, § 4 van het Gerechtelijk Wetboek).

De vrederechter heeft rekening gehouden met de procedurestukken en de neergelegde bewijsstukken.

De wet op het gebruik der talen in gerechtszaken werd nageleefd.

Beoordeling van de vordering

1. R. is de overnemer van een schuldvordering die nv B. op de heer en mevrouw X1-X2 had en die voortkwam uit een consumentenkrediet, meer bepaald uit een "... kredietovereenkomst met referentie n°..., afgesloten op 11 oktober 2011 voor een ontleend bedrag van € 10.001 voor "huishoudelijke behoeften".

Omdat de heer en mevrouw X1-X2 op dat ogenblik een bedrag van € 1.213,92 voor ten minste 2 vervaldata en ten minste 20% van het totaalbedrag onbetaald gelaten hadden, had B. de kredietnemers bij aangetekende brief van 18 september 2015 tot betaling aangemaand, met de verwittiging dat zij het contract zou verbreken bij gebrek aan betaling binnen de maand.

Omdat de heer en mevrouw X1-X2 binnen de maand na deze aanmaning de schuld niet aangezuiverd hadden, heeft B. de overeenkomst ook daadwerkelijk beëindigd en haar vordering aan R. overgedragen.

R. stelde de heer en mevrouw X1-X2 van deze overdracht in kennis bij brief van 23 november 2015 en eiste in diezelfde brief de betaling van de volledige kredietschuld (€ 10.103,08, waarvan € 8.354,19 kapitaal).

De heer en mevrouw X1-X2 verbazen zich er in hun conclusie over dat de schuld van eerst slechts € 1.213,92 op amper een paar maanden tijd uitgegroeid was tot € 8.354,19. Die verbazing is onterecht, aangezien deze "verhoging" het gevolg was van het feit dat het contract beëindigd was, zodat de contractuele terugbetalingstermijnen niet langer golden en het volledige nog openstaande kapitaal ineens opeisbaar was geworden.

De heer en mevrouw X1-X2 hebben de afrekening van R. bovendien nooit betwist, en beperkten zich ertoe op door R. voorgetypte formulieren te vragen of zij de schuld met € 100 per maand mochten terugbetalen vanaf 15 december 2015.

R. antwoordde daarop in een brief van 1 december 2015 dat zij voorlopig met een afbetaling van € 100 per maand kon instemmen, op voorwaarde dat dit bedrag vanaf 10 december 2016 opgetrokken zou worden tot € 200 per maand.

Op 19 januari 2016 en nogmaals op 12 juli 2017 vroegen de heer en mevrouw X1-X2 de schuld toch nog steeds met € 100 per maand te mogen aflossen, omdat een hoger bedrag voor hen onhaalbaar was.

Zij gaven hun bank een doorlopende betalingsopdracht ten voordele van R. van € 200 per maand vanaf 31 december 2019.

Zij voerden ook effectief een aantal betalingen uit (die blijkbaar allemaal aangerekend werden op de vervallen intrest), maar op het ogenblik van dit vonnis op het einde van september 2021 moeten de heer en mevrouw X1-X2 volgens R. nog steeds een bedrag van € 12.892,13 terugbetalen, samengesteld als volgt:

- Hoofdsom:	€ 8.354,19
- Kredietkosten (Art. 12 A.V.):	€ 420,68
- Intrest aan 11,91% (vanaf 21.10.2015 tot 22.03.2021):	€ 5.397,46
- Intrest vanaf 23.03.2021 tot datum dagvaarding:	voorbehoud
- Schadebeding (Art. 12 A.V.):	€ 792,70
- Herinneringskosten:	€ 24,96
- Vervallen verzekeringspremie:	€ 507,85
- Betalingen:	<u>- € 2.605,71</u>
	€ 12.892,13

2. R. vordert de hoofdelijke veroordeling van de heer en mevrouw X1-X2 tot betaling van deze € 12.892,13, vermeerderd met de verwijlntrest aan 11,91% vanaf 23 maart 2021 tot 6 april 2021, en nadien met de gerechtelijke intrest aan de wettelijk intrestvoet tot algehele betaling.

3. Volgens de heer en mevrouw X1-X2 is de hoogte van de schuld niet juist vastgesteld.

Wanneer de heer en mevrouw X1-X2 beweren dat de afrekening van het terug te betalen consumentenkrediet onjuist is beweren zij in feite ofwel dat zij al hogere bedragen terugbetaald hebben dan deze die R. in haar afrekening erkent ontvangen te hebben, ofwel dat de berekening van de intrest en van de wettelijk bepaalde schadevergoeding onjuist is.

Vanzelfsprekend rust de bewijslast van de werkelijk terugbetaalde bedragen of van de onjuistheid van de berekening van de andere kosten volledig op de kredietnemers zelf.

Wat er precies aan de detailafrekening van R. zou schorten, leggen de heer en mevrouw X1-X2 echter niet uit. Met een algemeen en vaag verweer dat de bedragen uit niet nader genoemde afrekeningen van elkaar verschillen, zonder precies aan te duiden over welke bedragen het gaat of wat er volgens hen precies verkeerd berekend is, kan de rechter geen rekening houden.

Hij kan slechts vaststellen dat de heer en mevrouw X1-X2 de diverse gedetailleerde afrekeningen die zij van R. gekregen hebben, ondanks een 90-tal aanmaningen sinds einde 2015, op geen enkel ogenblik betwist hebben, dat zij in tegendeel meermaals betalingsvoorstellen gedaan hebben en deze ook voorbehoudloos zijn beginnen uitvoeren. Daaruit kan de aanvaarding van de afrekeningen afgeleid worden.

4. In ondergeschikte orde roepen de heer en mevrouw X1-X2 in dat R. “woekerintresten en woekerkosten” zou aanrekenen en zich aan rechtsmisbruik zou schuldig maken.

De rechter moet echter vaststellen dat de vroegere Wet op het Consumentenkrediet en het Wetboek van Economisch Recht de kredietverstrekker expliciet toelaten schadevergoedingen aan te rekenen volgens wettelijk bepaalde barema's, en dat de schadevergoedingen die R. aanreken niet alleen contractueel afgesproken waren, maar ook het wettelijk toegelaten maximum niet overschrijden.

Hetzelfde geldt voor de intrest: ook deze was wettelijk verantwoord en contractueel vastgelegd.

De heer en mevrouw X1-X2 zouden kunnen gevolgd worden dat de (inderdaad zeer hoge) intrest op grond van rechtsmisbruik niet of minstens niet volledig verschuldigd zou zijn wanneer de kredietverstrekker nalatig is door gedurende lange tijd geen initiatief te nemen om de betaling van haar schuldvordering te krijgen (bv. eenvoudig stilzitten), daarmee speculerend op een exuberante winst die de lange loop van de intrest hem zou opleveren en die hij nooit zou kunnen realiseren indien de schuld hem onmiddellijk terugbetaald zou worden.

De rechter stelt echter vast dat R. hier allerminst van speculatie kan verdacht worden, aangezien zij de heer en mevrouw X1-X2 sinds de afspraken over het terugbetalingsplan talloze keren tot hervatting van hun stilgevallen betalingsbelofte heeft moeten aanmanen. R. heeft geenszins stilgezeten, noch de bedoeling gehad het bedrag aan intrest kunstmatig de hoogte in te jagen door alles op zijn beloop te laten.

Uiteraard wisten de heer en mevrouw X1-X2 dat de loop van de conventionele intrest niet gestaakt werd door hun afbetalingsvoorstel en dat zij er dus het allergrootste belang bij hadden zich stipt aan hun afbetalingsvoorstellen te houden en de schuld zo snel mogelijk af te lossen.

Dat financiële problemen hen verhinderden de schuld sneller terug te betalen, betekent uiteraard niet automatisch dat de kredietverstrekker zich aan rechtsmisbruik zou bezondigen door een langere terugbetalingstermijn toe te staan zoals deze door de consumenten overigens zelf en met nadruk gevraagd was.

5. In meest ondergeschikte orde vragen de heer en mevrouw X1-X2 dat de rechter hen uitstel van betaling verleent aan € 100 per maand.

R. verzet zich hier begrijpelijkerwijs tegen, daar de feiten hebben uitgewezen dat de heer en mevrouw X1-X2 in het verleden al meermaals voorgesteld hebben de niet-betwiste schuld met € 100 per maand af te lossen, en zij deze verbintenis toch meermaals geschonden hebben, waardoor R. hen quasi ontelbare keren tot hervatting van de betalingen moest aanporren.

Daar staat tegenover dat R. wel steeds ingestemd heeft met een afbetaling aan € 100 per maand. Zij heeft met andere woorden in wezen geen bezwaar tegen een ruim gemak van betaling en kan moeilijk voor de rechter komen betwisten dat de heer en mevrouw X1-X2 ongelukkig en te goeder trouw zijn (anders had zij uiteraard zelf nooit een betalingsuitstel toegestaan).

Het verzet van R. volgt uit haar begrijpelijke frustratie dat zij machteloos staat telkens de mooie afbetalingsbeloften in de praktijk met voeten getreden worden. Het grote verschil met het door R. vrijwillig toegestane gemak van betaling is echter dat de afbetalingsregeling die de rechter toestaat altijd gekoppeld is aan de veroordeling om de schuld ineens te betalen indien ook maar één aflossing niet op tijd betaald wordt.

Beide vaststellingen maken dat er geen principiële bezwaar tegen kan bestaan om de heer en mevrouw X1-X2 opnieuw, zij het ditmaal de allerlaatste keer, een uitstel van betaling toe te kennen, met dien verstande dat de minste tekortkoming deze keer wel automatisch tot onmiddellijke opeisbaarheid van de volledige schuld zal leiden, zonder dat R. daarvoor nog actie moet ondernemen.

De heer en mevrouw X1-X2 moeten met andere woorden beseffen dat zij hun lot deze keer echt wel in eigen handen hebben.

6. In hun conclusie zoals zij op de griffie van het vredegerecht neergelegd werd vorderen de heer en mevrouw X1-X2 helemaal geen betaling van een rechtsplegingvergoeding, in tegenstelling tot hetgeen R. beweert. Aan hun conclusie is zelfs geen kostenopgave gehecht.

Als in het ongelijk gestelde partijen zouden zij trouwens ook geen recht hebben op een rechtsplegingvergoeding.

Zij hebben anderzijds geen herleiding gevraagd van de rechtsplegingvergoeding die zij aan R. zullen moeten betalen. Gezien hun afwezigheid op de pleitzitting heeft de rechter hen ook niet kunnen ondervragen over hun eventuele wens om de rechtsplegingvergoeding te laten herleiden (zie artikel 1022, derde lid van het Gerechtelijk Wetboek).

Beslissing

De vrederechter veroordeelt de heer X1 en mevrouw X2 hoofdelijk tot betaling aan R. van:
-€ 12.892,13 als som van kapitaal, verwijlrent tot 22 maart 2021, schadevergoeding, kosten van het krediet, herinneringskosten en verzekeringspremie;-

-de verwijlrent op € 8.354,19 aan 11,91% vanaf 23 maart 2021 tot 5 april 2021;

-de gerechtelijke interest aan de wettelijke intrestvoet vanaf 6 april 2021 tot de volledige betaling.

-de proceskosten van R..

Deze proceskosten bedragen:

- dagvaarding:	€ 293,51
- rechtsplegingsvergoeding:	€ 1.430,00

De vrederechter veroordeelt X1, met rijksregisternummer ..., en X2, met rijksregisternummer ..., elk afzonderlijk tot betaling van € 25 rolrecht. Dit rolrecht is na uitnodiging te betalen aan de Belgische Staat.

Dit vonnis is op tegenspraak uitgesproken in openbare zitting van 23 september 2021 van het vrederecht van het kanton Zoutleeuw, door vrederechter Chris Fourie, bijgestaan door griffier